

Podeljene občinske nagrade

Na predlog komisije za izbor kandidatov za podelitev občinske nagrade so zbori občinske skupščine na seji dne 5. 9. 1978 sklenili, da v letošnjem letu podelijo tri nagrade in sicer:

- PLANINSKEMU DRUŠTVU LUČE
- DRUŠTVU VRTNARJEV SLOVENIJE
- DEBERŠEK JOŽETU IZ GORNJEGA GRADA

1. Planinsko društvo Luče — je bilo ustanovljeno leta 1953 in je delovalo skupaj s sosednjo Solčavo. To so bili prvi zametki organiziranja in plodnega delovanja planincev v Gornji Savinjski dolini.

Neumorni in prizadevni planinci iz Luč in Solčave so že

takoj v letu ustanovitve društva pristopili k aktivnemu delovanju. Uredili so star planinski stan na Klemenči jami, ki je kaj kmalu postala priljubljena planinska postojanka in kočo pod Olševo.

Leta 1955 pa je društvo prevzelo v upravljanje od PD Celje tudi kočo na Loki. Ureditev te koče je bila izredno težavna, saj je bila kočica v zelo slabem stanju in neopremljena. Toda z obilico truda, požrtvovalnosti in z velikim entuziazmom so kočico temeljito preuredili. Napeljali so vodovod, dozdili klet in kupili novo opremo. Hkrati pa so se pripravljali na razširitev obstoječe koče.

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, so leta 1959–60 zgradili kočico pri Igli, ki naj bi z gostinsko dejavnostjo in prodajanjem spominkov dajala društvu finančna sredstva za njihovo dejavnost.

Kraj, na katerem stoji kočica, je kaj kmalu postal priljubljen in dobro obiskovano mesto za turiste. S tem so prizadevni Lučani v celoti dosegli svoj namen.

Sredstva nabrana iz tega vira so nesebično porabili za izgradnjo koče na Raduhi. Kočo na Loki pod Raduho so dograjevali in urejevali vse do leta 1965, ko je bila septembra istega leta slovesno odprta. Poudariti je treba, da je bila gradnja te koče izredno težka.

Ves gradbeni material so morali znositi na Raduho neumorni planinci. Tu je zopet prišla do izraza velika in iskrena ljubezen do planin, do naših čudovitih Savinjskih Alp.

Omenjena kočica je iz neznanih razlogov pogorela 10. julija 1976, kar je zelo prizadelo vse planince širom naše republike. Lučani so tudi v tem trenutku vedeli, kaj je njihova dolžnost kot planincev in krajanov. Pričeli so s široko akcijo za obnovo koče na Raduhi. Udarniško so s pomočjo kmetov zgradili novo vozno pot do gradbišča

nove koče, kar je omogočilo hitro in ceneno gradnjo. Koča je bila v roku 3 mesecev pod streho, 10. septembra letos, na dan slovenskih planincev, pa je tudi bila slovesna otvoritev.

Omeniti je treba, da so pri gradnji koče pomagala tudi vsa PD iz cele Slovenije. Zato je kočica spomenik požrtvovalnosti, nesebičnemu odrekovanju in vnovična potrditev uspešnega sodelovanja med planinci iz cele Slovenije.

Na koncu ne smemo pozabiti velikih zaslug PD Luče na vzgojnem, izobraževalnem in kulturnem področju, saj je v 25 letih svojega delovanja pripravil okrog 70 predavanj o planinah, varstvu narave, lep tah naših gora, potopisna predavanja itd. PD Luče je organiziralo smučarske tabore, kjer so pionirji opravljali smučarske tečaje in v okviru le teh tudi smučarska tekmovanja.

S kratkim kulturnim programom so gostovali po drugih krajih, izkupiček pa so namenili za gradnjo koče na Raduhi.

Ko smo opravili tale kratek sprehod o delovanju PD Luče, bi ne storili prav, če se ob tem ne bi spomnili na človeka, ki se je v teh 25 letih nesebično razdal in z vsemi svojimi moč-

mi prizadeval za uspešno delovanje omenjenega društva, tovariša Petra Ježa.

Njemu in njegovemu delovnemu elanu, se je treba zahvaliti, da je vodil in povezoval lučke planince v njihovem neumornem prizadevanju za razvoj PD Luče in razvoj planinarjenja v Gornji Savinjski dolini.

2. Društvo vrtnarjev Slovenije se je vključilo že leta 1974 v ureditev mozirske gmajne iz katere je nastal „Savinjski gaj“. Ureditveni načrt tega območja je napravil takratni predsednik društva ing. Miha Ogorelec — direktor ARBORETUMA „Volčji potok.“ Slovenski vrtnarji so sprejeli začrtani program in takoj izrazili veliko pripravljenost za sodelovanje s svojimi idejami in eksponati. Krajevna skupnost Mozirje je imenovala iniciativni odbor za realizacijo ureditve te gmajne.

V sodelovanju z delovnimi organizacijami, društvi in drugimi organizacijami v občini so začeli realizirati ureditveni načrt. Pri tem so v znatni meri priskočili na pomoč tudi vrtnarji vse Slovenije, ki so opravili nad 1.400 udarniških ur. Njihov elan pri fizičnem in organizacijskem delu v gaju, ob organiziranem ali posamičnem delu, je bil velika vzpodbuda tudi množici prostovoljnih udarniških ur krajanov Mozirja.

Nadaljevanje na 3. strani

ZAHVALA OBČANOM

V tem letu smo bili priče obsežnim in zahtevnim prireditvam v dolini. Domala v vsakem kraju Gornje Savinjske doline so pripravili kakšno prireditev. Največ truda pa je nedvomno zahtevala Hortikultura 78 in ureditev Savinjskega gaja v Mozirju. Ob tem je treba poudariti, da je s temi prireditvami pridobila naša dolina neštete občudovalce. Trud, ki je bil vložen v priprave, je bil nepopisen, zato pa so tudi uspehi bili nad pričakovanjem. Nekatere pomanjkljivosti so šle za v bodoče in te moramo odpraviti. Če se hočemo turistično razvijati, potem bo le skupno prizadevanje rodilo uspehe. Tudi prireditve v okviru letošnjega občinskega praznika so bile obsežne in nadvse uspešne. Vse to ne bi šlo brez dobrega sodelovanja na vseh ravneh. Z zadovoljstvom izrekam vsem našim občanom zahvalo za sodelovanje in prizadevnost. Želim, da bi tako bilo tudi v naprej! Vsem, ki so prejeli odlikovanja, priznanja in pohvale iskreno čestitam. Tako sodelovanje in uspešno delo bo prineslo dolini sloves lepe, urejene, gostoljubne in iskane turistične deželice.

HINKO ČOP,
predsednik SO Mozirje

Skupščina občine Mozirje podeljuje vsako leto na dan praznovanja občinskega praznika do tri nagrade, kot posebno družbeno priznanje organizacijam in posameznikom, ki so največ prispevali k razvoju in napredku občine.

Občinski praznik Mozirja v znamenju bojnih in delovnih zmag

22 kmetij na Solčavskem so vključili v telefonsko omrežje, kar pomeni povezavo najoddaljenejših hribovskih kmetij s svetom. Da je bil mogoč takšen podvig je bilo nujno sodelovanje krajanov, organizacij združenega dela, ter pripadnikov JLA. Delo še ni končano, saj bodo še nekateri kmetje dobili telefonske priključke. To je posebno važno, ker so časovna obdobja, ko jim zaradi vremenskih prilik predstavlja ta vez z dolino edino možnost v primeru sile.

Posodobljene cestne povezave pa so uredili na Ljubnem in sicer Ljubno–Kolovrat–Fluderski most, Ljubno–Bukovšek–Krajnc–Marolt, v Radmirju pa proti Razborju. Cesta Ljubno–Rastke je pred dokončanjem, saj je vsled izredne zahtevnosti del potrebno nekoliko več časa. V KS Mozirje pa so odprli moderniziran odsek ceste v Ljubijski graben in v Trnavčah. Povsod je bilo zelo slovesno. Hkrati pa je vsesкупaj plod dobrega sodelovanja KS in krajanov, ter ne nazadnje prizadevanje občinske skupščine in IS SO Mozirje.

Položili tudi so temeljni kamen za nove proizvodne prostore v El Kroju in za šolsko poslopje v Šmihelu nad Mozirjem.

Vrhunec slavlja je nedvomno predstavljala vrsta prireditev na Ljubnem. Otvoritev razstave v počastitev 35. obletnice ustanovitve Šlandrove brigade v osnovni šoli na Ljubnem naj bi v bodoče bila stalna razstava te

slavne partizanske brigade v Gornji Savinjski dolini. Šlandrovci so ogromno pripomogli za njeno osvoboditev. V soboto, 9. septembra so enote teritorialcev izvedle napad na Ljubno, ki ga je sproti komentiral po zvočniku nekdanji namestnik komandanta Šlandrove brigade, Franc Zavasnik–Božič.

Na slavnostni seji v združenem domu so podelili občinske nagrade, te seje zborov občinske skupščine so se udeležili vidni predstavniki družbenega življenja, med drugimi tudi Mitja Ribičič. Temu je sledil zbor borcev Šlandrove brigade v Vrbju, na katerem je bil slavnostni govornik Mitja Ribičič–Ciril, predsednik RK SZDL Slovenije. Proslavi so sodelovali pevski zbori, recitatorji in drugi udeleženci slavnostne povorke s prapori borcev in družtev na čelu.

Veliko delovno zmago pa so slavili planinci PD Luče, ko so v nedeljo, 10. septembra na Loki pod Raduho odprli planinsko kočo. Vse se je odvijalo v sklopu dneva slovenskih planincev. Govornik pa je bil Tone Bole. Nekaj tisoč planincev iz vse Slovenije je uvodoma pozdravil predsednik Planinske zveze Slovenije dr. Miha Potočnik. Planinci iz raznih krajev naše ožje domovine so pozdravili delovni uspeh svojih tovarišev iz Luč, posebno obeležje pa je dal slavlju kulturni program. Veliko število planinskih praporov je popestrilo že tako lepo in dobro organizirano prireditev.

Radomlje, odprli so modernizirano cesto

Na svečanem zboru borcev Šlandrove brigade in občanov Ljubnem se je zbralo veliko uglednih gostov.

Ob otvoritvi razstave Šlandrove brigade v šoli na Ljubnem

Prapori borcev v sprevedu na slavnostni prostor na Ljubnem

Del povorke skozi Mozirje. (Foto: J. P.)

Dolina cvetja

Že ob otvoritvi Savinjskega gaja so obiskovalci od blizu in daleč občudovali lepote urejenega okolja. Po vsej dolini so lahko videli cvetja na pretek, kar potrjuje besede dr. Avguštna Laha, ko je dejal, da prihaja v dolino cvetja — Gornjo Savinjsko dolino. Zaključne prireditve so obsegale razstavo cvetja v osnovni šoli v Mozirju, podelitev priznanj v domu Partizana v Mozirju, prikaz starega običaja košnje in kot vrhunec vsega cvetlično povorko skozi Mozirje. Otvoritve razstave v šoli so se udeležili vidni predstavniki javnega življenja kot dr. Avgustin Lah, inž. Andrej Marinc, Tone Bole in gost iz zamejske Koroške — dr. Franci Zwitter.

Otvoritveni govor je imela predstavnica hortikulturnih organizacij Slovenije, inž. Jelka Kraigher.

Razstava je požela najvišja strokovna priznanja in je predstavljala pravo pašo za oči. Tudi v tem se je kazala izredna po-

vezanost mozirjanov z vrtnarji iz Slovenije. To vzbuja upanje, da bo tudi v bodoče Mozirje privabljal vrtnarje k sodelovanju, saj je na dlani, da brez njihove izdatne pomoči ne bo mogoče obdržati tega kar že imamo, še manj pa širiti začetno.

Tako razstava, kot cvetlična povorka sta pritegnili množice obiskovalcev v Mozirje. Pravijo, da toliko ljudi še nikoli ni bilo v Mozirju. Pa bo najbrž kar držalo. Smelo lahko trdimo, da si je povorko ogledalo kakih 15.000 ljudi. Pa je res bilo dosti videti! Strokovnjaki trdijo, da kaj podobnega pri nas v Jugoslaviji še ni bilo. Prekrasno okinčani vozovi, iz cvetja narejeni emblemi, lovski kamion iz Cerkelj, zamejski Slovenci in skupina narodnih noš iz Kamnika, pa še in še je bilo zanimivosti. Vsa domača društva so se s svojimi skupinami v povorki odzvala vabilu prireditelja. Tudi mozirsko turistično društvo je poslalo svoja dva primerno ozaljšana „paruča“ v povorko. Čebelarji iz Gornjega grada so prikazali na tovrnjaku svojo dejavnost. Ni mogoče naštetati vsega, predvsem pa ni besed, s katerimi bi se dala opisati vsa pestrost predstavljenega. Ker pa je Mozirje pobrateno s Čajetino, so prišli tudi njihovi predstavniki na slovesnost. Nikakor pa ne gre pozabiti koscev in grabljic, ki so na prav zanimiv način prikazali spravilo sena nekoč in danes.

Poželi so aplavz gledalcev, saj so bili resnično pristni in še številčni povrhu! Navdušili so tudi šolarji-sportniki iz šole Mozirje ter njihovi vrstniki iz Ljubnega. Hortikulturna in turistična društva od drugod so s svojimi nastopi povroko popestrila. Hvalevredna je udeležba nekaterih delovnih organizacij. Bilo je torej pestro! Veliko prizadevanje sodelujočih v pripravah in številčnost v sami povorki ter ogromno gledalcev ni bilo dovolj, da bi prireditve ovekovečila slovenska televizija. Okoli odnosa tega največjega sredstva obveščanja v republiki je bilo veliko kritik. Tako velikih manifestacij za ohranjanje legepa in urejanje zdravega okolja ni veliko, ali pa je kar lahko reči, da je mozirska prireditev bila največja tovrstna v letu 1978 pri nas.

S. V.

Podeljene občinske nagrade

Nadaljevanje s 1. strani

Najpomembnejši prispevek članov društva vrtnarjev Slovenije pa je izražen v ogromnih količinah darovanega cvetja, grmovnic trajnic in drugega vrtnarskega materiala, ki ga pripravljali odbor ocenjuje na skupno vrednost okrog 6 milijonov dinarjev. Ob sodelovanju članov društva je Savinjski gaj postal posebna turistična atrakcija, ki je od otvoritve aprila letos pa do sedaj privabila nad 80.000 turistov iz skoraj vse Jugoslavije, pa tudi iz inozemstva. S „Savinjskim gajem“ se je afirmirala celotna Gornja Savinjska dolina, saj beležimo v letošnjem letu nadpovprečni turistični obisk v vseh krajih občine.

Zaradi vseh navedenih dosedanjih prispevkov za razvoj turizma v naši dolini in za pomoč ter sodelovanje tudi v bodoče se predlaga zborom skupščine občine Mozirje, da Društvu vrtnarjev Slovenije podelijo občinsko nagrado za leto 1978.

3. Tovarš Jože DEBERŠEK, diplomirani politolog iz Gornjega grada, je naš dolgoletni družbenopolitični delavec. Že kot mladinec se je aktivno vključil v delo okrajnega komiteja KP Šoštanj. Od takrat pa do danes je opravljal vrsto pomembnih in odgovornih funkcij, naj omenimo le nekatere. Bil je ravnatelj osnovne šole Gornji grad, odbornik občinske skupščine, njen podpredsednik in predsednik. Opravljal je tudi funkcijo sekretarja občinskega komiteja ZK in bil 4 leta poslanec republiške skupščine.

Največ delovnih uspehov je želel v času, ko je bil predsednik občinske skupščine. Pod njegovim vodstvom so v gospodarstvu občine pričele delovati poleg lesne tudi druge panoge: konfekcijska in kovinska industrija. Dokaz za to so naše nove in poslovno uspešne delovne organizacije: Elkoj, tozdr MGA Nazarje, tozdr Kovinarstvo Ljubno ob Savinji.

Vedno je imel čut za delovnega človeka, za kar je velik dokaz rešitev zaposlitve 70 de-

lavcev obrata Konusa v Spodnji Rečici, ko je le-ta zašel v težave. Njegov vpliv in naprednost je bilo čutiti tudi na področju kmetijstva, predvsem pri razvoju in organiziranju koncepta preusmeritvenih kmetij.

V času njegovega predsednikovanja je bil organiziran in sprejet prvi samoprispevek, s katerim smo v mozirski občini rešili problem osnovnošolskih prostorov v vseh centrih osnovnošolskega izobraževanja. Realizirana je bila izgradnja — modernizacija ceste proti Logarski dolini. Po programu gozdnega gospodarstva pa so skoraj vse hribovske kmetije dobile cestno povezavo z dolino.

V letu 1974, ko mu je potekel tretji mandat predsednika občinske skupščine, se je zaposlil na republiški izobraževalni skupnosti v Ljubljani. Tudi tu ne pozablja na nas, saj nam daje nasvete in pomoč, če je to le mogoče. Še se bi dalo naštevati, vendar to ni naš namen saj smo prepričani, da si tovariš DEBERŠEK s svojim delom za služi to družbeno priznanje.

Skornšek Jože iz Mozirja „Vrtnar 1978“

Ob otvoritvi osrednje prireditve Hortikultura 78 in razstave cvetja v Mozirju 18. 8. 1978 je bilo podeljenih več javnih priznanj za najlepše urejene vrtove, balkone ter okolico stanovanjskih hiš v Mozirju.

Osrednja osebnost na tej prireditvi pa je bil vsekakor vrtnar Jože Skornšek iz Mozirja, kateremu je društvo vrtnarjev Slovenije podelilo posebno nagrado ter ga proglasilo za „Vrtnarja leta 1978“. Proglasitev je spremljalo dolgotrajno ploskanje z vzkliki čestitk in najbolj-ših želja vseh prisotnih. S tem je bila potrjena pravilna odločitev DVS, saj Skornška, razen Mozirjanov, poznajo ljubitelji cvetja iz vse Slovenije in celo preko njenih meja kot dolgoletnega aktivnega družbenega delavca za varstvo okolja, kot ljubitelja in gojitelja cvetja.

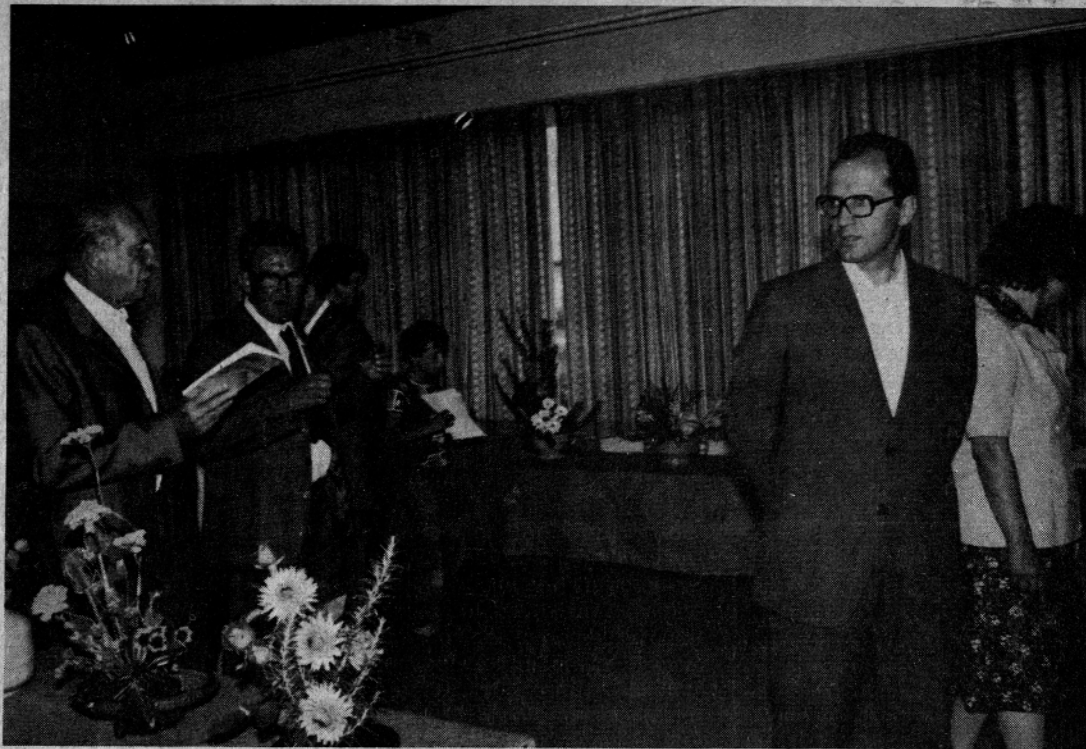
Isti dan je Skornšek med drugimi prejel še zlato plaketo odbora za pripravo in izvedbo 8. republiške razstave Hortikultura 78 in prve vrtnarske razstave na prostem, ki jo je na slavnostnem sprejemu v domu Slavka Šlandra v Mozirju podeljeval član IS Skupščine SR Slovenije in predsednik republiškega komiteja za varstvo okolja, dr. Avgustin Lah.

Skornšek je eden izmed prvih pobudnikov za ureditev nekdanje neprenehne Mozirske gmajne v današnjo prvo stalno vrtnarsko razstavo na prostem z imenom „Savinjski gaj.“

Na desni breg reke Savinje naslonjeni Savinjski gaj pa dobiva posebno mikavnost vsekakor še zaradi lepo urejenega Mozirja samega, saj so od tam možni lepi izleti v Logarsko dolino, Gornji grad, na Golte in še na mnoge druge prelepe koticke v naši občini.

S povorko cvetja v Mozirju, v kateri je sodeloval tudi Jože Skornšek, je bil dosežen vrh republiške prireditve „Hortikultura 78“. Pridružujemo se čestitkam ob njegovi proglasitvi za „Vrtnarja 1978“.

JOŽE PLAZNIK

Razstava cvetja v muzirski osnovni šoli so si ogledali tudi ugledni predstavniki javnega življenja. Na sliki: Tone Bole v spremstvu Hinka Čopa in Andrej Marinc.

Gornjesavinjska turistična zveza izdala vodnik

Že nekaj časa sem smo napovedovali izid brošure, ki bi predstavila v glavnih obrisih Gornjo Savinjsko dolino. Res, turistični delavci v posameznih krajih so z veliko truda pripravili lične prospekte, ki opozarjajo na lepote teh predelov doline. Tako kot manjka enotna turistična ponudba, tako je manjkal pripomoček, ki bi tujcu, oziroma obiskovalcu naše doline povedal o celotnem območju nekaj več. Res je, da bi bilo za nekatere predele potrebno napisati kar celo knjigo, toliko je zanimivosti. Pa naj bo to prepuščeno zato pristojnim. Turistična zveza pa je želela v svoji izdaji skromno poudariti širše možnosti dopustniškega življenja. Saj je že davno mimo tisti čas, ko so obiskovalci bili zadovoljni s tem, da so v nekem kraju mirovali kar ves dopust. Danes so zahteve drugačne. Imamo prevozna sredstva, ali pa so na voljo dobre javne povezave med kraji in zato je bolj mikavno obiskovati različne predele, znamenitosti in spomenike preteklosti. Takšen, sicer še vedno skromen razgled pa naj bi nudil vodnik „Po Gornji Savinjski dolini.“ Ko bo turistična ponudba pri nas enotna, se pravi z enega mesta, bo seveda treba misliti na popolnejšo obliko informiranja našega obiskovalca. Za začetek teh prizadevanj pa je nedvomno sedanja brošurica dovolj.

Najbolje je, da prepustimo besedo prof. G. Grobelniku, ki je o vodniku napisal takole:

„Ni kaj — gornjesavinjski turistični delavci znajo „opozoriti obiskovalce na zanimivosti in lepote“ svoje doline: dosedanjim mikavnim prospektom so za „praznik cvetja“ (Mozirje, Hortikultura 78) priložili knjižico PO GORNJI SAVINJSKI DOLINI.

Njen urednik Aleksander Videčnik je ob uporabi ustrezne strokovne literature zasnoval kar majhen zbornik zgodovinskih, narodopisnih in turističnih informacij o dolinskem in

planinskem svetu z obeh bregov zgornjega toka Savinje. Razen splošnega opisa Gornje Savinjske doline prinaša vodič še podroben oris vseh turističnih središč v trikotniku med Mozirjem, Gornjim gradom in Solčavo.

Poučno besedilo spremlja številno, predvsem barvno slikovno gradivo. Vodič je tiskala tiskarna Cinkarne Celje.

Lahko zapišemo, da prihaja s to knjižico na našo lokalno turistično-propagandno polico vodič, ki zasluži pozornost, njeni realizatorji pa priznanje za dostojno predstavitev izjemno lepe Gornje Savinjske doline.“

S. V.

V izredno uspeli povorki so sodelovali tudi kosci in grabljice iz Mozirja.

Od obrtne delavnice do tovarne

Tokrat ne gre za jubilej. Hočemo prikazati rast in razvoj 21 let starega podjetja Elkroj Mozirje. Želimo opozoriti na veliko delovnih zmag tega kolektiva. Predvsem je treba povedati, da je tu zaposlena pretežno ženska delovna sila, kar pomeni ogromen prispevek k zaposlovanju žensk. V teh krajih v preteklosti niso lahko našle ustrezne zaposlitve.

Takoj po osvoboditvi so že razmišljali o ustanovitvi krojaške delavnice družbenega lastništva. 1947 leta je bilo priključeno v življenje „Krojaštvo – šiviljstvo, Mozirje“. Pravijo, da je bila takrat konkurenca velika in od 10 podobnih delavnic na tem območju sta ostali 1955 še dve. Vztrajno delo je rodilo tudi postopne uspehe. 1959 postane iz nekdaj male delavnice že večja in se imenuje Obrtno podjetje ELKROJ – proizvodnja modne konfekcije Mozirje. Do tega leta so zaposlovali največ 7 delavcev, 1961 pa štejejo že 18 ljudi. Pričeli so s prvimi poizkusi serijske izdelave konfekcije. Razvoj je zahteval svoje in prostori v stari „Grabnerjevi“ hiši v Mozirju so posta-

li pretesni. Povečali so delovne zmogljivosti še v dodatnih prostorih. 1968 so ukinili delo po meri. To leto je predstavljalo za razvoj podjetja preokretnico, saj so že v letu 1967 štel 68 delavcev, ko je prišlo tudi do zamenjave vodstva, saj je dotakratni direktor Vlado Matko zaradi zdravstvenih razlogov zapustil kolektiv.

Odtakrat dalje vodi Elkroj Alfred Božič. Prostorska stiska je silila k temu, da so delali kar v štirih izmenah. 1969 so pričeli z gradnjo novih proizvodnih prostorov na Prihovi in 1970 je bilo nared 525 m² delovne površine. Brez ustrezne tehnične opreme bi novi prostori ne pomenili dovolj. Zaradi posrečene prilagoditve proizvodnjega programa tržnim prilikam so obseg proizvodnje nenehno širili, tako, da so 1972 zgradili nove proizvodnje prostore v skupni površini 375 m². Tako so pridobili tudi skladišče. To leto je pomembno tudi zaradi prvih izvoznih poslov Elkroja. Pa ne nazadnje tudi zaradi tega ker je iz obrtnega, postalo industrijsko podjetje. 1973 in 1974 so zopet vloga-

li obsežna sredstva v razširitev obratnih prostorov. Leto kasneje so uredili kotlovnico in električni agregat. Na dan obletnice obstoja 12. 5. 1977 so predali uporabi novo stavbo z družbeno prehrano, razstavnim prostorom in nekaj pisarnami. V okviru praznovanja letošnjega občinskega praznika so vzdali temeljni kamen za novo gradnjo, tako pač zahteva hiter razvoj, ki je razviden tudi iz nenehne rasti zaposlenih. Naj navedemo nekaj teh števil! 1958 je štel kolektiv 8 delavcev, deset let kasneje jih je bilo že 93, po nadaljnjih 10 letih je štel kolektiv že 375 zaposlenih, danes pa jih je 385. Te številke so zgovorne.

Tudi dosežena realizacija po prodajnih območjih za obdobje do 31. 8. 1978 kaže uspešno poslovanje. Za domači trg so dosegli od načrtovane izdelave v navedenem obdobju 67 %, za izvoz pa so izdelali po predvidenem planu 51 %, oziroma v skupnem kazalcu za celotno proizvodnjo do 31. 8. t.l. 64 %. Po prodajnih območjih v državi je najmočnejše zastopana Štajerska z Dolenjsko, sledi Gorenj-

ska s Primorsko, nato Srbija z Vojvodino ter Hrvatska, Bosna in Hercegovina, Makedonija in Kosovo.

Ko smo v kolektivu spregovorili še o kulturni dejavnosti so nam povedali, da imajo z organiziranim kulturnim udejstvom članov kolektiva velike težave. Gre za pretežno ženski kolektiv. Vemo pa, da je njih večina poročenih in tako komaj čakajo, da pridejo domov, kjer jih pač čaka še obilica dela. Res pa je, da se nekateri člani kolektiva tvorno vključujejo v kulturno delo v svojem kraju kjer živijo. Tem, v podjetju pomagajo kolikor je to pač mogoče. Tudi mladi v Elkroju so že nekajkrat nastopili, predvsem recitirajo. Veliko skrb posvečajo v kolektivu vzgoji za urejeno okolje in kulturnim odnosom.

Menijo, da bi verjetno uspeli z ustanovitvijo ženskega pevskega zbora, vendar že sedaj računajo s težavami okoli zborovodje. Občasno prirejajo razstave, tako pa posvečajo pozornost lastnim talentom, recimo slikarju samouku Mirku Mlakarju.

Proizvodnja v Elkroju

Strelci, rezervne vojaške starešine in mladina v skupnih akcijah

Plodno in uspešno sodelujejo organizacije zveze rezervnih vojaških starešin, strelci in mladina v mozirski občini. To se odraža pravyem v skupnih nastopih ekip v streljanju, pohodih ter pri reševanju skupnih nalog pri usposabljanju mladih za obrambne priprave v krajevnih skupnostih.

Ena takih akcij je že tradicio-

nalni nastop v streljanju z MK puško v počastitev dneva graničarjev. Tako uspela prireditve v streljanju, katere organizator je občinska strelska zveza Mozirje skupaj z osnovno strelsko organizacijo Solčava je že plod sodelovanja. Tekmovalo je 15 ekip, od teh tudi ekipa graničarjev „SAVINJSKI PARTIZAN“. Doseženi so bili dobri rezultati, saj je najboljši strellec

dosegel 78 krogov od 100 možnih in to Peter Podbrežnik ml. iz ekipe civilna zaščita Solčava.

Najboljša ekipa, ki je zasedla I. mesto je bila iz osnovne strelske organizacije Mozirje. Ta je od 300 možnih dosegla 218 krogov.

Po končanem strelskem tekmovanju so graničarji povabili

vse strelce na karavlo v Logarsko dolino, tre jih pogostili z znanim vojaškim pasuljem. Ob tej priliki jim je predsednik občinske strelske zveze Mozirje,

Janez Žagar v znak dobrega sodelovanja s strelskimi organizacijami poklonil dve knjigi, Titova dela. Srečanje je bilo nad vse pristrčno.

FRANC OMLADIČ

Seja zborov občinske skupščine

Predsednik občinske skupščine Mozirje je sklical 4. skupno sejo vseh treh zborov za dne 5. septembra 1978.

Dnevni red seje je bil precej obsežen, saj je skupno s točkama „ugotovitev sklepčnosti in razno“ štel kar 19. točk dnevnega reda.

Delegatje so obravnavali analizo polletnega gospodarjenja OZD občine Mozirje, problematiko stanovanjskega gospodarstva, projekt povezave vzgojno izobraževalnih organizacij (osnovnih šol) v delovno organizacijo občine Mozirje, elaborat o družbeno-ekonomski upravičenosti ustanovitve vzgojno varstvene organizacije, listo prednostnih poklicev v občini Mozirje, poročilo o varstvu borcev NOV in drugih borcev ter vojaških invalidov ter vrsto odlokov in sklepov.

Komisija za izbor kandidatov za podelitev občinske nagrade je zborom podala predlog, da se v letošnjem letu podelijo tri nagrade in sicer: Jožetu DEBERSKU, — bivšemu predsedniku občinske skupščine; društvu vrtnarjev Slovenije in planinskemu društvu Luče.

Delegatje so podani predlog potrdili.

Pod točko dnevnega reda „imenovanja in razrešitve“ so delegatje izvolili za sodnika občinskega sodišča Velenje Bojana DOLENCA iz Topolšice; Edvarda CENTRIHA iz Velenja za sodnika sodišča združenega dela v Celju; Stanislava ROZENSTEINA iz Rečice ob Savinji za sekretarja izvršnega sveta občinske skupščine; Antona RESNIKA iz Mozirja za veteri-

narskega inšpektorja in Ladislava PAREŽNIKA iz Morizja za tržnega in prometnega inšpektorja občine Mozirje.

Postavljena so bila tudi delegatska vprašanja.

Kako je z ureditvijo zobozdravstvene službe v ambulanti Gornji grad? Kdo je dolžan skrbeti oz. postaviti cestno signalizacijo na krajevnih cestah v Ljubnem ob Savinji? Kdaj bo TV pretvornik na Krašici tako urejen, da bodo prebivalci Zadrečke doline lahko gledali II. TV program? Enak problem tare tudi krajanje v Podvolovljeku in Konjskem vrhu.

Odgovore na zastavljena vprašanja bodo delegatje prejeli na naslednji seji, ki bo sklicana v začetku meseca oktobra.

ANKA SIVEC

SEJA OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS

Prve dni v septembru se je sestal občinski komitej ZKS Mozirje. Po podatkih in pregledu o gospodarjenju v prvem polletju letos so izčrpno obravnavali stanje v občini. Posebno kritično in temeljito so se posvetili izgubam v TOZD, ki so večje od tistih v istem obdobju lanskega leta. To je zaskrbljujoče in terja hitre in odločne ukrepe. V glavnem gre tu za RTC Golte in TOZD Iverna v Nazarjah. Ob tem se postavlja vprašanje pokrivanja teh izgub. Samo to pa ne bo zadoščalo, zato so podrobno obravnavali možnosti načrtovanja dolgoročne sanacije tako za Golte kot za Iverno.

Naši kulturni delavci

Odločili smo se. Redno bomo predstavili posamezne kulturne delavce v dolini. K temu nas sili dejstvo, da so prav oni v svoji navdušenosti in vztrajnosti temelj bodočega razvoja naše kulturne dejavnosti, ki na srečo že dobiva ugodne razsežnosti.

Če smo si v preteklem letu zadali za nalogo podružljati kulturo, potem je treba nosilce te dejavnosti vedno znova vzpodbujati, jim dati vso podporo in seveda družbeno priznanje. Prav organizatorji v kulturnih društvih zaslužijo večjo pozornost.

V tej številki bomo predstavili dolgoletnega kulturnega organizatorja iz Mozirja Franja Cesarja. Verjetno je malo njih, ki bi ga ne poznali, saj dela že od 1925 v raznih kulturnih društvih v Mozirju. Spominja se, da je njegova pot amaterskega igralca začela pri takratnem izobraževalnem društvu Mozirje. Prvo vlogo je igral v Divjem lovcu, in to, kovaškega vajenca.

Od takrat dalje so ga vedno znova vključevali v dramsko dejavnost, saj so odkrili v njem nadarjenega in delavljivega igralca. Voja je prekinila njegovo udejstvovanje, saj je okupator zelo nekulturno in grobo onemogočil kakršno koli slovensko dejavnost. Komaj so dočakali svobodo, so v Mozirju priredili v avgustu 1945 miting za internirance, ter kmalu na to slovesnost ob občinskem prazniku. Franjo Cesar je bil spet tisti, ki je stal na čelu skupine mladih kulturnikov. Že decembra 1945 so igrali pod njegovim vodstvom Kralja na Betajnovi. V tej prvi gledališki skupini po vojni, so delali še Franjo Vajd, Franjo Štajner, Hinko Čop, Mirko Kovačič, Terezija Kokošinc, Lenka Deleja, Bojan Karče in še mnogi, ki se

jih po imenih, Cesar danes ne spominja več. Vendar zagotovo ve, da jih je bilo okoli 70. Veliko število! Imeli so 4–5 predstav v sezoni in nastopali v takratnem domu ljudske prosvete (TVD Partizan). Delovni

Cesar Franjo

pogoji niso bili lahki, spriči pomanjkanja raznih pripomočkov in materialov. Da ne bo pozabljeno delo naprednih krajanov v preteklosti je Franjo Cesar sestavil ob stoletnici kulturnega delovanja v Mozirju, gledališko kroniko za svoj rodni kraj. Pridno je igral, režiral in organiziral razne predstave vse do svojega odhoda v Celje, kjer je delal v poklicnem gledališču kot odrski mojster, kasneje pa kot tehnični vodja. Seveda je tudi dostikrat igral. Po upokojitvi 1973 je v Mozirju takoj pričel z delom. Odrske deske so bile zanj nepozabne, zato je kaj kmalu zbral okoli sebe mlade igralce, ki ga radi ubogajo kot režiserja, pa tudi sicer ga zelo cenijo. Gledališka skupina iz Mozirja vedno znova preseneča s svojimi dosežki gledalce v dolini in izven nje. Nemalo za sluge za to ima Franjo Cesar!

A. V.

Razprava o osnutkih novih kmetijskih zakonov

Na razširjeni seji sveta za družbeno — ekonomske odnose v kmetijstvu pri OK SZDL občine Mozirje smo kritično ocenili „paket“ novih kmetijskih zakonov. Pa ne samo ocenili! Namen razprave je bil, izoblikovati stališča in pripombe, ki naj pripomorejo, da bi bila poglavitna vprašanja bodočega kmetijskega razvoja čim bolj jasno in živlensko opredeljena v konč-

nih predlogih za izdajo tako pomembnih zakonov.

Večina pripomb je izzvenela kot odraz žive problematike, s katero se kmetijstvo naše občine vsakodnevno sooča. Omenimo naj le najvažnejše:

— status kmeta je nujno v zakonu o kmetijskih zemljiščih natančneje definirati ali pa dopustiti pravico občinam, da priznavanje in odvzem „statusa“ določijo s svojimi predpisi — odloki;

— kmetijske zemljiške skupnosti v podeželskih občinah bodo svojo pravo vlogo lahko opravljale le, če bo bolj rešen sistem financiranja. Predlagamo solidarnostno prelivanje sredstev med mestnimi in podeželskimi KZS preko republiške zveze kmetijskih zemljiških skupnosti;

— zaščita kmetij pred nadaljnim drobljenjem po predlaganih težah zakona ni zadovoljiva. Menimo, da se „zaščite“ kmetije nikakor ne bi smele drobiti z darilnimi pogodbami ali prodajo parcel, zato je nujen tudi popravek zakona o dedovanju. Ne škodila bi tudi uvedba posebnega davka na promet s kmetijskimi zemljišči zaščitnih kmetij;

— uresničevanje nekaterih določil zakona o združevanju kmetov bo v pogojih hribovskega kmetijstva, kakršno je naše, izredno težavno, zlasti kar zadeva višje oblike združevanja dela sredstev in zemlje. Sicer pa morajo produktivnejše oblike

gospodarjenja spodbujati ekonomski in socialni interesi kmetov samih, zato je popolnoma odveč bojazen, da bi proces združevanja izvajali s kakršno koli družbeno prisilo;

— pravica do preživninskega

varstva naj ne velja le za nižinske kmetije kot je predlagano v osnutku zakona, ampak tudi za višinske! Starostna meja za uveljavljanje te pravice pa ne sme biti višja kot za delavce v združenem delu!

L. P.

Tudi za ročne radijske postaje (voki toki) je potrebno dovoljenje

Med občani vlada še vedno precej nejasnosti glede pogojev za nabavo in uporabo ročnih radijskih postaj in iz preteklosti je ostalo prepričanje, da jih je možno uporabljati brez vsakega dovoljenja, kar pa že precej časa ne drži več.

Zakon o temeljnih sistema zvez (Uradni list SFRJ, št. 24 z dne 10. 5. 1974) določa v členu 56., da se smejo ročne radijske postaje postavljati in uporabljati samo s poprejšnjim pismenim dovoljenjem, ki ga izda za to pristojen organ. Za SRS izdaja takšna dovoljenja REPUBLIŠKI KOMITE ZA PROMET IN ZVEZE 61000 LJUBLJANA, PREŠERNOVA 27, TELEFON (061) 24—905. Ročne radijske postaje se smejo uporabljati le za lokalne zveze in to na območju SFRJ. Za naba vo postaje je potrebno že ustrezno dovoljenje zgoraj navedenega organa, ob nakupu pa je potrebno zahtevati za vsako postajo ustrezeni ATEST, ki mora zagotavljati, da je postaja zgrajena po tozadevnih predpisih. (PRAVILNIK O TEHNIČNIH ZNAČILNOSTIH ROČNIH RADIJSKIH POSTAJ, Ur. l. SFRJ, št. 33 z dne 10. 6. 1978) Ob prenosu postaje preko meje je kupec dolžan isto prijaviti pri obmejnem organu za notranje zadeve, uvoz postaje je prav tako brez ustreznega dovoljenja prepovedan.

RADIOKLUB
MOZIRJE

POSOJILA PRI KMETIJSKI ZADRUGI

Za člane zadruga — koope-
rante razpisujejo posojila za pospeševanje kmetijske proizvodnje. Odbor hranilno kreditne službe bo sprejemal vloge do 30. oktobra 1978. Možno pa je pod določenimi pogoji dobiti kredite za kmetijske stroje, plemensko živino, zgradbe za proizvodnjo mleka in mesa, za urejanje zemljišč v proizvodnih in pašnih skupnostih, za naložbe v kmečki turizem in za kmetijske investicije v proizvodnih in strojnih skupnostih. Za prošnje obstojajo obrazci, s katerimi razpolagajo pospeševalci. Pogoje pa določa pravilnik hranilno kreditne službe. Sicer pa je priporočljivo, da se člani — koope-
ranti zanimajo za podrobnosti okoli najemanja kreditov pri poslovnih enotah ZKZ.

Obiranje zelenega zlata na Rečici.

Nezgodno zavarovanje kmetov

Vzporedno z naraščanjem števila vozil na naših cestah narašča tudi število prometnih nesreč. Zaradi mehanizacije v kmetijstvu in gozdarstvu so čedalje pogostejše delovne nezgode.

Prav radi vse bolj pogostih nesreč s kmetijskimi stroji je zavarovalna skupnost Triglav uvedla novo vrsto zavarovanja, tako imenovano KOLEKTIVNO NEZGODNO ZAVAROVANJE KMETOV — KOOPE-
RANTOV.

Ta vrsta zavarovanja nudi ob letni premiji ugodno zavarovalno zaščito v primeru nesreče. Zaradi lažjega razumevanja damo naslednji prikaz:

nezgodna smrt	trajna invalidnost
40.000,—	80.000,—

smrt zaradi bolezni	letna premija
20.000,—	226,—

Zavarovalna skupnost Triglav izplača:

— celo zavarovalno vsoto ZA SMRT (40.000,—), upravičencu (žena, otroci), če bi zavarovanec umrl zaradi nesreče;

— del zavarovalne vsote za

trajno invalidnost, če ima zavarovanec zaradi poškodbe trajne posledice (n. pr. 20 % od din 80.000,—) za izgubo palca na roki itd.),

— celo zavarovalno vsoto za naravno smrt (20.000,—), če bi zavarovanec umrl zaradi kakršne koli bolezni.

Za nezgodo se po zavarovalnih posojilih šteje vsak nenadni dogodek, ki je neodvisen od zavarovančeve volje in ima za posledico smrt ali trajne posledice (n. pr. zlom, zvin, urez, udarec, ugriz živali itd.).

Za naravno smrt se po zavarovalnih pogojih šteje, če zavarovanec umre zaradi kakršne koli bolezni. Zavarovanje pa

preneha ob 24 uri tistega dne, ko poteče koledarsko leto, v katerem je zavarovanec izpolnil 70. leto starosti.

Zavaruje se lahko nosilec kooperacijske pogodbe, lahko pa se vključi tudi njegov zakonec. Informacije daje ZKZ Mozirje.

Srečanje borcev NOV, strelcev in mladine v partizanskem kraju Šmihelu nad Mozirjem

Da bi gojili tradicije NOB so se 26. 8. 1978 v partizanskem kraju Šmihel nad Mozirjem, pri Verbučovih, srečali aktiv ZB NOV iz delovne organizacije „Elektrokovine“ iz Maribora, borci NOV krajevne organizaci-

je Mozirje, strelci in mladina!

Predsednika obeh borčevskih organizacij in predstavnik občinskega odbora ZZB NOV Mozirje so v govorih poudarili pomen srečanja borcev iz delovnega kolektiva z borci na terenu ter drugimi družbenopolitičnimi organizacijami. Obudili so spomine na težke čase borbe, o vlogi in pomenu borcev pri graditvi naše samoupravne socialistične skupnosti. Beseda je tekla o obrambni pripravljenosti, z uredništvom načel družbene

samozaščite in o vlogi mladega rodu pri utrjevanju pridobitev NOB.

Vse je popestrilo ekipno strelsko tekmovanje z zračno puško. Sodelovalo je 11, med njimi tudi dve ženski ekipi. Prvo in tretje mesto sta dosegli ekipi krajevne organizacije ZB NOV Mozirje, drugo pa ekipa ZB NOV Elektrokovine iz Maribora. Med posamezniki sta bila najboljša Mejač Jože iz Mozirja in Podbrežnik Franc iz strelske družine Mozirje. Za najboljša prva tri mesta so bile podeljene diplome. Pokal v spomin na tovariško srečanje pa so podelili aktivu ZB NOV Elektrokovine iz Maribora.

Veselo razpoloženje ob harmoniki in partizanski pesmi z obujanjem spominov na med-

vojne dni je prevečevalo vse navzoče. TONE MODRIJANČIČ

RIBIŠKO TEKMOVANJE

Že kar običajno je velik vrvež okoli ribnika in ribiškega doma v Savinjskem gaju. Posebno živo je bilo v nedeljo, 17. 9., ko je ribiška družina Mozirje pripravila društveno tekmovanje. Šlo je za to, kdo bo v določenem času dosegel večji ulov. Ribe, ki jih tekmovalci potegnijo iz vode se namreč tehtajo, ter nato vržejo nazaj v ribnik. Kot vedno, je bilo tudi tokrat veliko zdravega tekmovanja in ne malo smeha. Saj je že v navadi, da se najdejo tisti, ki vedo povedati to in ono „ribiško“. Znano je, da so mozirski ribiči svoj ribnik obogatili z belicami in salmonidi, tako, da imajo danes kaj loviti. Športni ribolov v ribniku omogočijo tudi tistim, ki niso člani, pa bi radi lovili ribe. Zato izdajajo dovolilnice vsako soboto, nedeljo in ob praznikih v ribiškem domu.

ODŠLA NEZNANO KAM

Od 7. 8. t. l. pogrešajo Pavlino Krivec, rojeno 17. 12. 1902, stanujočo v Robanovem kotu 9. Pogrešana je 150 cm visoka, vitke postave, oblečena v zelenkasto obleko, pokrita s pisano ruto in obuta v gumijaste škornje.

Občane naprošamo da sporočijo najbližji postaji milice, če bi karkoli vedeli o pogrešani.

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 – Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu – Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ – Novo mesto – Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana – Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Urednikova beseda

Veseli nas, da vse več dopisujete v naš list. Tako je prav, saj je namenjen dogajanju v naši občini. Več, ko bo vesti iz naših krajev, bolj ga bodo ljudje brali! Pa brez zamere – ne pišite brez podpisa! Če boste želeli, da ime ne objavimo, ga ne bomo. Saj veste, do anonimnih pisem imamo vsi ljudje nekakšen odpor, pa čeprav govore resnico. Pohvaliti želimo mlade dopisnike, ki pridno opisujejo svojo dejavnost. Manjka pa nam dopisnikov iz šol. Vemo, kako pridna so nekatera šolska društva, pa bi kazalo o njih tudi v našem listu spregovoriti. V ostalih društvih je še vedno premalo vneme za pisanje. Saj ne gre za hvalisanje, kot včasih kdo reče. Gre zato, da se ve kaj se dela. Dela pa se dosti! Tudi športni delavci bi se lahko o kaj oglasili. Zelo bomo veseli vesti o krajevnih posebnostih, zgodovinskih dogodkih, legendah in podobno. Letos mineva 110 let od rojstva Žige Laykaufa – Lajakov Mozirski, iz Mozirja. Dosti je pisal, tako kronike, in pesmi. Pripravljamo počastitev njegovega spomina, pa nam je zato potrebno gradivo o njem. Če morda kaj veste o njegovem delu, nam pišite, ali pa sporočite, da pridemo k vam. Hkrati pa želimo počastiti spomin velikega planinca in vzgojitelja Frana Kocbeka, ki je dolga leta delal v Gornjem gradu. Tudi o njemu bi želeli zbrati kar se da veliko gradiva, pa zato prosimo za sodelovanje vse bralce! Že vnaprej hvala za vaše sodelovanje!

Izdajateljski svet Savinjskih novic se je odločil za plačilo prostora za objave in oglase. To je bilo potrebno, ker se je tako tisk, kot papir podražil. Že nekaj števil nazaj pošiljamo list preko pošte zato, da bi ga čimprej dobili. Če ga ne dobite redno, nam to sporočite!

110 LET SLOVENSKEGA TABORA V ŽALCU

V času narodnega prebujanja so Slovenci prirejali tabore, kjer naj bi si dali duška nad krivicami, ki so jih doživljali v takratni avstrijski državi. Zatiranje našega jezika in omejevanje narodnega gospodarstva je spričo napadalnega nemškega življa postalo neznosno. Takrat so se zavedli vseh napak, ki so bile storjene v letu 1848, ko ni bilo enotne borbe za slovenske narodnostne pravice. Na taboru v Žalcu, ki je bil drugi po vrsti, so zahtevali zedinjeno Slovenijo in kritizirali so reakcionarno družbo v lastni narodni sredini.

V Žalcu se je 1868 leta zbralo na taboru preko 15.000 ljudi. Udeležili so se ga tako kmetje, kot delavci in izobraženstvo.

Ljubljanska banka, temeljna banka Velenje, enota Mozirje, obvešča poslovne prijatelje iz Gornjega grada in Ljubnega, da bo od 1. 10. 1978 dalje poslovala tako v enoti Gornji grad, kot na Ljubnem

ob ponedeljkih od 7. – 12. ure
ob torkih, četrtek in petkih od 7. – 13.30. ure
ob sredah od 9. – 16. ure
ob sobotah sta obe poslovni enoti zaprti!

V tem času lahko opravite vse posle v zvezi s hranilnimi vlogami in deviznimi računi.

Iščemo sodelavce na področju zgornje Savinjske doline in Ljubljane ter okolice za

delo na domu

pri montaži feritnih elementov: lepljenje, spajkanje, navijanje.

Interesenti za delo na domu lahko dobe pojasnila v ISKRA TOZD FERITI – osebno ali po telefonu in v naši poslovni enoti v Ljubnem in Solčavi.